

ת"פ 56878/01 - מדינת ישראל נגד נסים ביטון, שלום ביטון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 14-01-56878 מדינת ישראל נ' ביטון ואח'

בפני:	כב' השופט עידו דרוריאן
בעניין:	מדינת ישראל
	עו"כ עוז'ד
	המואשימה
	נגד
1.	נסים ביטון
2.	שלום ביטון
	עו"כ עוז'ד קהן
	הנאשמים

גור דין בעניין נאשם 1, מר נסים ביטון

במסגרת הסדר טיעון דין, ללא הסכמה עונשית, הודה שני הנאים והורשו ביום 14.11.2014 כמפורט להלן, בגין עבירות שביצעו בחיש:

הנאשם 1 הורשע בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973, ושלוש עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית, לפי סעיף 7(א) לפקודה הנ"ל.
הנאשם 2 הורשע בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודת ושתיהן של החזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית, לפי סעיף 7(א) לפקודת.

הנאשם 2 הוכרז כסוחר סמים. שני הנאים הופנו להכנות תскиורי שירות מבוחן.

מעשי הנאים:

- במועדים הרלוונטיים הופעל על-ידי המשטרה סוכן סמו, שבינו לבין הנאים, שהם אחיהם, קיימת היכרות מוקדמת. החל מיום 16.10.13 ועד ליום 31.10.13 התקיימו שיחות בין הסוכן לבין הנאשם 1 בנוגע לרכישת חשיש מהנאשם 1 על-ידי הסוכן. תחילת פנה הסוכן לנאים 1, לאחר מכן פנה הנאשם 1 לסוכן, וכן הלאה. במהלך השיחות דובר על רכישת פלטת חשיש ועל התמורה שתשלם לנאים 1, והנאשם 1 יידע את הסוכן כי למעשה יספק את הסם הנאשם 2.
- ביום 31.10.13, לצורך עסקת הסמים, נפגשו הנאשם 1 והסוכן ונסעו לדירת אביהם של הנאים. הנאים 2 הגיעו למקום ומסר לסוכן חשיש במשקל 96.4 גרם נתו, והסוכן מסר לשני הנאים את התמורה המוסכמת בסך 4,500 ₪ [אישור ראשון, לשני הנאים].
- החל מיום 11.11.13 שוחחו הנאשם 1 ביניהם בהזדמנויות שונות לגבי רכישת סמים מהנאשם 1 על-ידי

הסוכן, ובין היתר לרכישת סם מסוג MDMA - רכישה שלא יצאת אל הפעול. לבסוף הוסכם שהסוכן ירכוש חשיש מהנאשם 1, ש לדבריו "יש חשש זמין בכל עת".

4. ביום 13.11.13, לצורך עסקת הסמים, נפגשו הנאשם 1 והסוכן ונסעו לדירת אביהם של הנאשמים. שם מסר הסוכן לנאשם 1 את התמורה המוסכמת בסך 4,500 ₪, ולאחר שהנאשם 2 הביא את הסם, נטל מהמקום עליון הורה הנאשם 2 חשיש במשקל 95.6 גרם ברוטו [איישום שני, לשני הנאשמים].
5. ביום 19.12.13 התקשר הסוכן לנאשם 1 ובקש לרכוש שתי פלטות של חשיש. הנאשם 1 הנחה את הסוכן להגיע למקום מפגש, שם גם אישר לו לבקשתו של אחיו [הנאשם 2] יש הכל"ו ויכול למכור לו גם MDMA.
6. בנסיבות אחר שהגיע למקום, נטל הנאשם 1 מהסוכן את התמורה המוסכמת בסך 9,000 ₪ והסוכן נטל מהמקום עליון הורה נאשם 1 חשיש במשקל 190.25 גרם נתו [איישום שלישי, לנאשם 1 בלבד].

מתחמי העונש ההולמים:

1. בכל אחד מהמקרים נבלעה החזקת הסם ושולבה בעבירות הסחר. לפיכך לא יקבע בענינה של עבירה זו מתחם נפרד, שהלא כל מעשה היוה "איורע אחד", וגם לא יוחمر המתחם הנוגג בנסיבות דומות. כל איורע-עבירה נבדל בזמן מאירועים אחרים, ולא היוה חלק מתכנית עברינית כוללת שנגاتها מלכתחילה, ולפיכך יקבע מתחם לכל איורע.
2. הפסיקה חוזרת וקבועה, בכל דרגות בתי המשפט, את כובד משקלם של הערכים החברתיים המוגנים בעבירות הסמים ואת חומרת הפגיעה בהם על ידי עבריני הסמים. מדובר בפגיעה האוכל בחברה בכל פה, משחית את הגוף ואת הנפש, ושולח גוררות בדמות עבירות אלימות ורכש חמורות גם לאלו שאינם מעורבים בסחר בסם וביצירתו. זאת, עוד טרם שנזכיר את האומללות הפוקדת את משפחות הצלבנים ואת השימוש ברוחוי הסמים למימון של ארגוני פשיעה ושל כל סוג העברינות הקשה. אלא, שהפגיעה בערכים אלו שונה ופחותה בהרבה כאשר מדובר בשם "קל" מסוג הקנאביס לסוגיו, והפסיקה - הן המנחה והן הנוגגת - מקפידה לאבחן בין העונשה הנלויה לעיסוק במסים "קשה" לבין העונשה הנלויה לעיסוק במסים "קלים", שהוא אכן קלה בהרבה.
3. הן הפגיעה בערכים המוגנים והן הנזק הפוטנציאלי לציבור ממשמעותם אפוא, על-אף העובדה "קל" מסוגו. מדובר בעבירותות מתוכנות שנעשו למטרת רוחות, כאשר העובדות המתוארות בכתב האישום המתוקן מצביעות על פעילות חוזרת ומאורגנת לסחר במסים, תוך נכונות לספק סמים בكمיות ומסוגים שונות.
4. חלקו של כל נאשם הינו חלק מהוותי ועיקריו בביצוע העבירות, ואין מקום לאבחנה ביניהם.
5. מדיניות העונשה הנוגגת במקרים סחר בחשיש בנסיבות דומות, של 100 גרם או אף פחות, מכוננת בעיקרה לעוניי כליה-משם למספר חדשניים, או למצער - למתחמי עונישה הנעים בין מספר חדשניים הנינתנים לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשים מסר בפועל יותר. לעונשה במקרים מסווג זה ראו רע"פ 13/1271 סיסמה נ' מ.י. (2013); רע"פ 12/7996 יוסף נ' מ.י. (2013) - שם נמצא התייחסות מפורשת לצורך בעונשה מחמירה גם כשמדובר על כמותות קטנות של חשיש; רע"פ 545/09 פינגל נ' מ.י. (2009); מתחמים שנקבעו בת"פ 16723-07-14 מ.י. נ' אדרון (2014); מתחמים שנקבעו בת"פ 34974-01-12 מ.י. נ' מזרחי (2013); ת"פ

4413-05-13 33125 מ.י. נ' אבו לבן (2014), מתחם שנקבע סקירת עונשים בנסיבות דומות; ת"פ 48198-02-02 מ.י. נ' יעקוביאן (2015); מקל וחומר, ראו מתחם שנקבע בין החזקה 92 גרם חשש בת"פ 13-07-14 מ.י. נ' כהן (2014) ואושר בעפ"ג 53148-14-07 כהן נ' מ.י. (2014) וברע"פ 189/15 כהן נ' מ.י. (2015).

6. לנוכח האמור יקבע מתחם עונש הולם לכל אירע מכירה - שישה עד 18 חודשים מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

הנאשם 1 מר ניסים ביטון - חריגה ממתחמי העונש מטעמי שייקום:

1. הנאשם, יליד 1955, כבן 60 כו"ם, בקשר זוגי ממושך ואב לשלושה ילדים בוגרים. מצא הנאשם משפחה רבת בעיות, בה נפל קורבן כאמו ואחיו לאלימות האב.

2. לנאשם עבר פלילי מכבד, מגיל צעיר: הוא הורשע 15 פעם בעבר, בעבירות סמים וכן בעבירות רכוש ואלימות, וריצה לא פחות משישה עונשי מאסר.

3. לאורך השנים ניהל הנאשם אורח חיים התמכרווי ועבריתני, אולם ממעצמו בתקן דן שוחרר לקהילה הטיפולית "רטורנו", סיים בהצלחה אתشهادתו שם, וכיום הוא שוהה בהוסטל של הקהילה. הקשיים הניצבים בפניו של מקור בדרכו לגמילה ושיקום ידועים היטב, ولكن יש לתת את מלא המשקל לכולתו של הנאשם להתמיד בטיפול ובהצלחה ניכרת:

הנאשם מצוי בטיפול למעלה משנה, עבר את השלבים, גילה אחריות ואף החל להשתלב בחימ-שבחו"ץ - הנאשם עובד במשרה מלאה וגם החל ללמידה בקורסים אוניברסיטאיים במסגרת הפרויקט המבורך "אוניברסיטה בעמ". הנאשם גם יודע לגייס תמיכה ולהיעזר בגורמים טיפוליים לפי הצורך, וכך כאשר כיהם מסיעו הוא לזוגתו להתמודד עם מחלת קשה. לצד כל אלה, מתמיד הנאשם בהשתתפותו בקבוצות תמיכה למכורים. הנאשם נבדק באופן סדר והוא נקי מסמים.

4. שירות המבחן אינו מtauלים מכישלונות טיפולים קודמים וממדדים מדאיים כגון חיסרון בתמיכה חברתית-משפחתית. עם זאת, המוטיבציה והיכולת שהפגין הנאשם במהלך למעלה משנה, מובילים את שירות המבחן להמליץ על קו טיפול, שיעיקרו מאסר מותנה לצד צו מבחן.

5. עניינו אפוא באדם בגין מתקדם, שהצליח באופן חריג לעמוד ב מבחנים הקשיים של ההליך הגמילה, והסיכוי לשיקומו ממשי, מציאותי ולמעשה החל גם להתגשם בהצלחה. כיוון לכך, מוצדקת חריגה-רבתי ממתחם העונש ההולם, כדי לתמוך בתהליך זה ולאפשר מצווי (וראו לעניין זה עפ"ג 779/15 פלוני נ' מ.י. (2015), שאף בו מדובר על שיקום מוצלח במובاهק, להבדיל מסיכומים לשיקום, כמו צדיק חריגה מהמתחם גם בעבירות חמורות).

6. לנוכח ריבוי האתגרים העומדים בפניו הנאשם, מצאתי כי שליחותו למאסר על-דרך עבודות שירות או-אף חייבו ביצוע של"צ יחייב את מטרות הענישה: בשלב זה, עקרון הלהימה איננו עוד המכתיב את הטון העונשי; עקרון השיקום מחייב סיום בהעמדת הנאשם על-רגליו, ויש לציין כי עליו להתמודד עם טרדות כלכליות, מחלת זוגתו, ומשאבי הזמן והנפש שעליו להקים מחדש לטיפול.

7. לנוכח כל האמור, אמץ את המלצת שירות המבחן לענישה של מאסר מותנה מרתייע וצו מבחן, וכן אוסף

אלמנט קונקרטי של קנס, שהוא מותן ביחס.

אני גוזר אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר על-תנאי בן שנה למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה סמיים השנה פשע;
 - ב. מאסר על-תנאי בן שלושה חודשים למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה סמיים השנה עוון;
 - ג. קנס בסך 5,000 ₪ או חודש מאסר תמורה;
- ד. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מזוהה כי אי שיתוף פעולה עם שירות המבחן יוביל להשבת התקיק בבית המשפט ולהטלת עונש חלווי נוספת, שקרוב לוודאי יהיה מאסר;

הוראות נלוות: כספי הकנס יועברו לקרן הסמיים; עותק גזר הדין ישלח לשירות המבחן;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ג סיון תשע"ה, 31 Mai 2015, במעמד הצדדים.